

ВІСНИК СТАРОБІЛЬЩИНИ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА У ЛЮТОМУ 1918 РОКУ

П'ятниця, 29 травня 2015 року № 43/44 (13089/13090)

29 травня 2015 року
№ 43/44 (13089/13090)

ВІСНИК
СТАРОБІЛЬЩИНИ

ЗАДЛЯ ОСМИСЛЕННЯ УРОКІВ МИНУЛОГО

В історії кожного народу є сторінки, які ми він пишається, але є й такі, що відбиваються боєм та які ми не повинні забувати, зокрема, мова про трагічний період політичних репресій. Осмислення якого дозволяє по-новому побачити минуле своєї країни - таким, яким воно було насправді, а не подавалось ідеологами панівної партії у бажаному для неї світлі.

Сьогодні без об'єктивного осмислення уроків минулого, без усвідомлення правди наша держава не може вважати себе захищеною. Тому на виконання Указу Президента України 17 травня 2015 року оголошено загальнонаціональним Днем жалоби. Його мета - вшанувати пам'ять усіх, хто став жертвами політичних репресій, привернути увагу суспільства до трагічних подій в історії України, викликаних насильницьким впровадженням комуністичної ідеології, відродження національної пам'яті, утвердження нетерпимості до будь-яких проявів насильства проти людства.

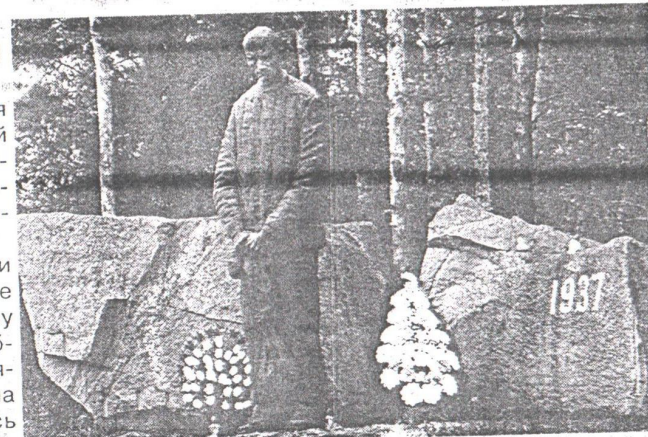
На теперішній час уже важко назвати

точну кількість наших земляків, висланих на початку XX століття у процесі розкуркулювання за межі України. За спогадами старожилів Лозовівки, Чмирівки, Новоборового, Лиману, Проїжджого та інших сіл колишнього Старобільського округу у кожному населеному пункті тоді розкуркулювали більше половини дворів, а висилали від 12 до 22 сімей. Загальна кількість сіл в окрузі на початку 30-х років становила близько шестисот. Тут проживали тисячі сімей, які налічували до 10 і більше дітей. Але репресії застосовувались не тільки проти селянина-індивідуаліста, а й проти колгоспів і колгоспників. Так у селі Лиман за зрив посівної кампанії розпустили бригаду №2 колгоспу "Червоний плугар", а бригадира Череватого вислали за межі області. До речі, так "легко" відбувалися "винуватці" не завжди. У багатьох випадках застосовувалися традиційні міри покарання - розстріл, ув'язнення на тривалий строк. Наприкінці 1932 року "за серйозні недоліки у керівництві колгоспом імені

Будьонного" (с. Верхня Покровка) Луганський обласний суд засудив голову колгоспу А.І. Шерстюка до вищої міри покарання.

Не існувало класів чи груп населення, які б не перебували у полі зору каральних органів, особливо це стосувалося священнослужителів. Одна за одною закривались культові споруди у селах Новоборовому, Підгорівці, Титарівці, Омельковому, Шульгинці, Лозовівці, Чмирівці, Курячівці, жіночий монастир "Всіх скорботних радість", Старобільський кафедральний собор Покрова Божої Матері. А в спалюваних храмових приміщеннях облаштовували різного роду майстерні, склади.

Багатьох репресованих незабаром після смерті Сталіна у 50-60 роках звільнили з

тюрєм, іншим пом'якшили міру покарання. Але остання крапка у їх справах була поставлена у квітні 1991 року ухвалою Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації". Саме тоді тисячам безвинних жертв політичних репресій 20-50-х років повернули добре ім'я, честь і гідність.

Л. ПАСЬКО, завідувач архівного сектору райдержадміністрації